

Uwagi

do projektu ustawy o instrumentach wspieranego podejmowania decyzji (nr UD80 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
1.	SNRP	Uwaga ogólna	<p>Zwracamy uwagę na niekonsekwencję w umiejscowieniu materialnoprawnych rozwiązań przewidzianych projektem ustawy - w zakresie poszczególnych regulacji.</p> <p>→ Instytucja asysty prawnej jest w całości regulowana w nowej ustawie, → Przepisy ogólne dla kurateli dla osób pełnoletnich są umieszczona w nowej ustawie, zaś przepisy szczegółowe dotyczące kuratora reprezentującego i kuratora wspierającego – w Kodeksie cywilnym, → Instytucja pełnomocnictwa jest w całości regulowana w Kodeksie cywilnym.</p> <p>W ocenie ZG SNRP brak jest podstaw do przyjęcia takiego rozwiązania. O ile instytucja asysty prawnej jest rozwiązaniem nowym i nie ma konieczności wcielania jej do Kodeksu cywilnego, o tyle pozostałe instrumenty są częścią takich fundamentów prawa cywilnego jak zdolności prawnej, oświadczenia woli czy reprezentacji uczestników czynności prawnych, tradycyjnie znajdujących się w Kodeksie cywilnym. Brak jest zatem podstaw by te instytucje wykluczać z regulacji kodeksowych i skłaniać uczestników obrotu do sięgania do innych ustaw w celu zapoznania się z ich treścią. W związku z powyższym ZG SNRP postuluje, aby przepisy dotyczące kurateli w całości przenieść z Ustawy do Kodeksu cywilnego.</p>
2.	SNRP	<p>Dział II (umowa asysty prawnej)</p>	<p>Przepisy nie rozstrzygają skuteczności ani mocy wiążącej umowy asysty prawnej wobec osób trzecich.</p> <p>Ponadto katalog czynności z art. 4 ust. 2 nie zawiera żadnych wyłączeń np. wynikających z natury czynności prawnej, choćby w zakresie prawa do obecności asystenta prawnego przy czynnościach prawnych zlecającego – i okoliczności np. testamentu notarialnego, który ze swej natury powinien być</p>

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
			sporządzany bez obecności osób trzecich, jak również sytuacji, gdy dana czynność prawna jest dokonywana na rzecz (lub z potencjalnym wzbogaceniem asystenta prawnego).
3.	SNRP	Art. 4	Ustawodawca nie wskazał jakichkolwiek, chociażby minimalnych, wymogów jakie musi spełniać osoba, która ma zostać powołana do pełnienia funkcji asystenta prawnego (takich jak pełnoletniość, niekaralność). Z uwagi na to, że umowa o asystę zawierana jest w zwykłej formie pisemnej, ważnym jest, aby asystent był osobą uczciwą, rzetelną i odpowiedzialną, która swoich własnych potrzeb nie przedłoży nad potrzeby osoby wspieranej i nie wykorzysta jej zaufania. Wydaje się ponadto, że podobnie jak w art. 13 Ustawy dotyczącym wymagań dla kuratora powinna być to osoba pełnoletnia i niekarana.
4.	SNRP	Art. 5	Przepis wskazuje na odpowiednie stosowanie przepisów Kodeksu cywilnego o zleceniu. Z uwagi na to, że art.735 Kodeksu cywilnego jako zasadę przyjmuje odpłatność za zlecenie należy rozważyć, czy w Ustawie nie powinno znaleźć się wskazanie chociażby minimalnych reguł dotyczących odpłatności. Nietrudno wyobrazić sobie, że czynności związane z asystą prawną mogą być czasochłonne, a zatem nie sposób wymagać, by czynności te były co do zasady nieodpłatne, niemniej należy przyjąć rozwiązania zapobiegające nadużyciom w tym zakresie. Sam projektodawca odnosi się do wynagrodzenia asystenta wyłącznie w art.43 pkt 5) Ustawy obejmującym zmiany w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe dotyczącym zmiany art. 102, który w ust. 4 stanowi, że: „Jeżeli wynagrodzenie asystenta prawnego jest rażąco wygórowane, syndyk może w drodze powództwa żądać obniżenia tego wynagrodzenia stosownie do nakładu pracy asystenta prawnego (...)”. To postanowienie wskazuje, że kwestia wynagrodzenia dla asystenta prawnego może w praktyce budzić zastrzeżenia. Zwrócić przy tym trzeba uwagę na to, że projektodawca ukształtował kwestię wynagrodzenia dla kuratorów przewidując to wynagrodzenie w nowoprojektowanym art. 605 ¹³ Kodeksu postępowania cywilnego.

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
5.	SNRP	Art. 12 ust.2	<p>W przepisie art.12 ust. 2 brak jest wskazania by kuratorem w pierwszej kolejności była osoba bliska, a dopiero w braku takiej możliwości, aby był to pracownik organizacji zajmującej się ochroną praw osób z niepełnosprawnością. O ile zrozumiałym jest preferencja przyszłego wspieranego, o tyle w praktyce kuratorem najczęściej będzie osoba bliska, która z zasady najlepiej rozumie potrzeby wspieranego. Okoliczność tę zdaje się zauważać projektodawca wskazując, iż „względy pragmatyczne przemawiają za tym, by kurator miał bezpośredni kontakt z osobą wspieraną”, zaś dopiero w braku takiej możliwości był pracownikiem organizacji zajmującej się ochroną praw osób z niepełnosprawnością tak, by możliwie najlepiej rozumieć potrzeby. Z tego też powodu ZG SNRP postuluje by w dalszej kolejności, w braku możliwości uzyskania preferencji osoby wspieranej wskazywana była osoba bliska</p>
6.	SNRP	Art. 16	<p>Przepis ten ma charakter ogólnej deklaracji, co do której niejasne są skutki prawne i jego brzmienie oparte jest na sformułowaniach nieostrych, rodzących wątpliwości, ocennych, wskazujących raczej na preambułę a nie na normę prawną. Czy, na przykład, niezastosowanie się do wymogów w tym przepisie wskazanych stanowi „ważny powód” w rozumieniu art. 19 Ustawy? W jaki sposób kurator - w szczególności ten spoza rodziny (art. 12 ust. 2 Ustawy) - ma ustalać owe preferencje i poglądy osoby wspieranej? Czy ma się nimi kierować, jeśli preferencje są sprzeczne z ogólnopojętym interesem osoby wspieranej?</p> <p>W ocenie ZG SNRP tego typu zapisy będą przyczyną niejasności w interpretacji prawidłowości wykonywania obowiązków przez kuratora i mogą generować konflikty.</p>
7.	SNRP	Art. 21.	<p>Partykuła „albo” umieszczona na końcu pkt 1) w logice prawniczej oznacza partykułę rozłączną, wobec czego sąd albo będzie musiał całość poddać rozwiązaniu z pkt 1), albo całość spraw poddać rozwiązaniu z pkt 2). Niemożliwe będzie powierzenie części spraw pod jeden reżim, a część spraw po reżim drugi.</p>

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
			Dla porządku i bezpieczeństwa obrotu prawnego proponujemy wprowadzenie „domyślnego rozwiązania” regulowanego ust. 1 (to jest rozwiązania stosowanego w przypadkach nieuregulowanych odmiennie przez sąd lub przepisy szczegółowe, np. nowododany art. § 66 ust. 2 Kodeksu postępowania cywilnego); domyślne rozwiązanie powinno uwzględniać jednak charakter ustawy - upodmiotawiający wspieranego.
8.	SNRP	Art. 22	<p>W treści art.22, wśród katalogu zgód potrzebnych kuratorowi wspierającemu do działania w imieniu osoby wspieranej, a objętych tym przepisem jest mowa w pkt 5) – o dokonaniu darowizny innych składników mienia (nie określono czy chodzi o nabycie czy też zbycie przez osobę wspieraną). Jak się wydaje intencją było nieodpłatne zbycie z majątku wspieranego, lecz nie jest to do końca jasne, należałoby to doprecyzować. Darowizna może powiększać lub zmniejszać majątek wspieranego, w zależności od tego czy jest on darczyńcą czy obdarowanym. Dlatego ZGSNRP uważa, że dla uniknięcia wątpliwości art. 22 pkt 5 powinien mieć brzmienie:</p> <p style="text-align: center;"><i>“5) dokonania z majątku osoby wspieranej darowizny innych składników mienia, z wyjątkiem drobnych darowizn zwyczajowo przyjętych;”.</i></p>
9.	SNRP	Art. 25	Ustawodawca nie uregulował kwestii ponoszenia kosztów przechowywania kosztowności, papierów wartościowych i innych dokumentów należących do osoby wspieranej jak też odstąpił od obowiązku złożenia przez kuratora z reprezentującego gotówki osoby wspieranej do instytucji bankowej, dając w tym zakresie jedynie uprawnienie sądowi do podjęcia w tej sprawie decyzji.

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
			<p>Co do ponoszenia kosztów, o których mowa w art. 25§1 szczegółowe stanowisko zostało zawarte w Uzasadnieniu do Uchwały, do której niniejsza Tabela uwag jest załącznikiem (część I ust.3 pkt 6). Natomiast w zakresie §2 art. 25 ZGSNRP proponuje temu przepisowi nadać następującą treść:</p> <p><i>„§2. Gotówka osoby wspieranej, jeżeli nie jest potrzebna do zaspokajania jej uzasadnionych potrzeb, powinna być złożona przez kuratora reprezentującego w instytucji bankowej. Kurator reprezentujący może podejmować ulokowaną gotówkę tylko za zezwoleniem sądu.”</i></p> <p>Uzasadnienie dla tego stanowiska znajduje się w części I ust.3 pkt 6) Uzasadnienia do Uchwały.</p>
10.	SNRP	Art 27 pkt 6 lit. b)	Błąd literowy zapisu nowelizowanego przepisu: zapewne chodzi o § 2 ¹ a nie § 21.
11.	SNRP	Art. 27 pkt 12)	Zmiana w zakresie art. 109¹² Kodeksu cywilnego – w nawiązaniu do zmiany proponowanej w uwagach do art. 22 proponuje się analogiczną zmianę i w tym miejscu.
12.	SNRP	Art. 27 pkt 12)	Zmiana w zakresie art. 109¹⁴ Kodeksu cywilnego – z uwagi na bardzo szeroki zakres pełnomocnictwa rejestrowanego przyjąć należy, że wygasną zasadniczo wszystkie pełnomocnictwa oprócz tych wskazanych jako wyjątki w tym przepisie. O ile w odniesieniu do pełnomocnictw istniejących w obrocie notarialnym, notariusz przed sporządzeniem czynności będzie mógł sprawdzić czy przypadkiem w stosunku do mocodawcy nie doszło do umocowania pełnomocnika rejestrowanego, o tyle w obrocie pozanotarialnym praktyka taka wydaje się mało prawdopodobna, powstaje zatem ryzyko działania w charakterze <i>falsus procurator</i> i dokonywania czynności bez umocowania. Docelowo postulujemy utworzenie rejestru pełnomocnictw „cywilnych”.

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
13.	SNRP	Art. 27 pkt 18)	<p>Przepis ten jest mało precyzyjny – wymienia on osobę wspieraną jako darującego bez określenia okresu, kiedy została dokonana darowizna (czy przed zastosowaniem instrumentów wspieranego podejmowania decyzji, o których mowa w tym przepisie, czy też po ich zastosowaniu). Użycie określenia „osoba wspierana” sugeruje, że chodzi o darowizny dokonane po zastosowaniu instrumentów przewidzianych Ustawą. Tymczasem zgodnie z art. 22 Ustawy do dokonania tej czynności przez kuratora reprezentującego potrzebna jest zgoda sądu, a zgodnie z art. 19 Kodeksu cywilnego czynność prawna, dokonana przez kuratora reprezentującego w imieniu osoby wspieranej bez wymaganego zezwolenia sądu, jest nieważna. Podobna regulacja odnośnie pełnomocnika rejestrowanego znalazła miejsce w art. 109¹² § 1 i 2 Kodeksu cywilnego .</p> <p>W Ustawie brak jest natomiast regulacji na temat ważności czynności prawnej w sytuacji, gdy osoba wspierana dokona takiej czynności bez zezwolenia sądu, z pominięciem pełnomocnika rejestrowanego czy kuratora rejestrowanego. Wydaje się, że w takich sytuacjach można by wprost przesądzić o nieważności czynności wskazanych w art. 22 Ustawy i art. 109¹² § 1 Kodeksu cywilnego. Gdyby okazało się, że projektodawca chciał jedynie rozstrzygnąć kwestie darowizn dokonanych przed zastosowaniem instrumentu wspieranego podejmowania decyzji proponowany przepis, analogicznie do obecnie obowiązującego art. 901 kc z doprecyzowującą modyfikacją, powinien mieć treść:</p> <p><i>„§1. Pełnomocnik rejestrowany albo kurator reprezentujący może żądać rozwiązania umowy darowizny dokonanej przez osobę wspieraną, przed udzieleniem jej instrumentu wspieranego podejmowania decyzji, jeżeli darowizna, ze względu na wartość świadczenia i brak uzasadnionych pobudek, jest nadmierna.”</i></p>

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
			Jednocześnie należałoby wprost rozstrzygnąć o nieważności czynności dokonanych przez wspieranego po zastosowaniu tych środków
14.	SNRP	Art. 29 pkt 3) w związku z pkt 2)	Nie jest jasne czy nowododany §8 ma charakter bezwzględnie obowiązujący, automatyczny wobec przesłanki określonej w §7, czy ma następować, jeśli adwokat/radca prawny uzna to za zasadne. Ponadto niezrozumiała jest korelacja tego przepisu z dodawanym na podstawie pkt 2) w tymże artykule do art. 66 Kodeksu postępowania cywilnego §2 in fine, w którym sąd może z urzędu ustanowić kuratora dla strony „w przypadkach niecierpiących zwłoki”. Jaka jest zatem potrzeba przedłużania przez sąd tego procesu, poprzez przywołanie adwokata, który i tak złoży odpowiedni wniosek? Szczególnie iż w pkt 2) nie ma żadnej informacji, iż ustanowiony z urzędu kurator jestkuratorem „ad casum”.
15.	SNRP	Art. 29 pkt 6)	Termin, o którym mowa w art. 543 ⁵ §3 Kodeksu postępowania cywilnego w obliczu obciążenia sądów opisanego w ocenie skutków regulacji wydaje się nierealny, w szczególności w dużych ośrodkach, dlatego ZG SNRP postuluje się, aby sprawy z powyższego zakresu zostały wpisane na listę spraw pilnych wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości - Regulamin urzędowania sądów powszechnych. ZGSNRP postuluje by w trosce o sprawność przekazywania informacji i aktualność Rejestru pełnomocnictw rejestrowanych zawiadomienia, o których mowa w art. 543 ⁵ §10, 543 ⁸ §1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego oraz inne zawiadomienia kierowane do Krajowej Rady Notarialnej były przesyłane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Postulat ten jest tym bardziej uzasadniony, że to na Prezesie Krajowej Rady Notarialnej spoczywa obowiązek zapewnienia zgodności danych zgromadzonych w Rejestrze Pełnomocnictw ze stanem faktycznym (projektowany art. 95zs § 5. Prawa o notariacie). Aby mógł uczynić zadość temu obowiązkowi Prezes KRN musi mieć możliwość uzyskania tych danych w sposób niezwłoczny i uporządkowany.

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
16.	SNRP	Art. 29 pkt 8)	Nowododawany art. 605 ¹⁰ §2 Kodeksu postępowania cywilnego nakłada na sąd obowiązek poinformowania Prezesa KRN o ustanowieniu kuratora dla osoby, której udzielono pełnomocnictwa rejestrowanego. Ponownie ZG SNRP postuluje o przekazywanie tej informacji w systemie teleinformatycznym
17.	SNRP	Art. 29 pkt 8)	Nowododawany art. 605 ¹² Kodeksu postępowania cywilnego nie zawiera odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów art. 605 ⁴ i następnych, przez co postępowanie to może mieć charakter „inkwizycyjny”, bez udziału stron, bez wysłuchania wspieranego.
18.	SNRP	Art. 34 pkt 1)	Zmiana ta jest oczywiście słuszna, mając na względzie zakres tematyki objętej treścią Ustawy. Jednak Projektodawca nie zauważył istotnej konsekwencji wprowadzenia tego przepisu. Otóż z obecnego brzmienia art. 71 § 2 Prawa o notariacie wynika, że „§ 2. Aplikantem notarialnym może być osoba, która spełnia warunki określone w art. 11 pkt 1–3 i uzyskała pozytywną ocenę z egzaminu wstępne.”. Oznacza to, że i aplikant notarialny podlegać będzie tej nowej regulacji, co również jest słuszne. Jednak kolejny raz Ustawodawca zapomniał, że szeroko pojęty notariat to nie tylko notariusze i aplikanci notarialni, ale także emerytowani notariusze oraz zastępcy notarialni. Niestety, proponowana zmiana nie obejmuje swym zasięgiem tych dwóch ostatnich grup. Wprawdzie komentatorzy i doktryna są raczej zgodni co do tego, że emerytowany notariusz podlega takim samym ograniczeniom i zasadom jak notariusz czynny, w tym także temu (o czym jest mowa w art.11 pkt 2), że: „ <i>jest nieskazitelnego charakteru i daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu notariusza</i> ”, jednak stanowisko to nie jest podzielane odnośnie zastępców notarialnych. Nie sposób nie zauważyć, że instytucja zastępcy notarialnego została ukształtowana w sposób niespójny z pozostałymi regulacjami ustroju notariatu w szczególności przepisami dotyczącymi aplikantów notarialnych i notariuszy, do czego brak jest podstaw prawnych i faktycznych, gdyż zastępca notarialny dokonuje czynności notarialnych w zastępstwie notariusza. Obecna

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
			<p>regulacja Prawa o notariacie niestety przyznaje zastępcy notarialnemu pozycję osoby, co do której przepisy nie przesadzają, że jest to osoba zaufania publicznego. Zastępca notarialny, nie wprost a tylko w sposób dorozumiany, musi spełniać przesłankę nieskazitelnego charakteru i dawać rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu. Zupełnie inaczej niż np. aplikant notarialny, który przecież ma zupełnie inną pozycję ustrojową niż zastępca notarialny. Dlatego ZGSNRP postuluje w tym zakresie zmianę art. 76 §1 Prawa o notariacie poprzez nadanie mu brzmienia:</p> <p><i>„Art. 76. § 1. Zastępcą notarialnym jest osoba, która uzyskała pozytywny wynik z egzaminu notarialnego, spełnia warunki określone w art. 11 pkt 1–3 i złożyła ślubowanie”.</i></p> <p>Ponadto, wzorem zmiany art.78a §1 odnoszącym się do skreślenia z wykazu aplikantów notarialnych aplikanta, w okolicznościach wskazanych w projektowanym brzmieniu pkt 4) i 4a), ZG SNRP postuluje zmianę art. 76 §4 poprzez zastąpienie po pkt 3) w art.76 §4 kropki przecinkiem i dodanie nowych punktów 4) i 5) o treści:</p> <p><i>„4) został dla niego ustanowiony kurator reprezentujący albo zachodzą przesłanki ustanowienia dla niego kuratora reprezentującego, którego nie wyznaczono wyłącznie z przyczyn wskazanych w art. 16 § 5 zdanie drugiej ustawy – Kodeks cywilny,</i></p> <p><i>5) został dla niego ustanowiony kurator reprezentujący albo powstało umocowanie pełnomocnika rejestrowanego.”.</i></p>
19.	SNRP	Art. 34 pkt 5)	<p>Art. 95zo §4 - jak należy rozumieć tę regulację, to uczestnikiem protokołu jest tylko pełnomocnik rejestrowy. Nie ma zatem sensu pouczenia „osób biorących udział” o odpowiedzialności karnej, gdyż nie ma innych osób, a jeśli są (np. art. 87 Prawa o notariacie), dyskusyjne jest czy również one powinny odpowiadać przepisom karnym, gdyż stopień ich uczestnictwa w czynności jest różny.</p>

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
20	SNRP	Art. 34 pkt 5)	Art. 95zo §5 - ZG SNRP proponuje powtórzyć w treści protokołu poświadczenia pełnomocnictwa informację o tym, że z chwilą rejestracji tego protokołu wygasają inne wcześniej udzielone przez osobę wspieraną pełnomocnictwa, tj., aby w art. 95zo, w §5, po pkt 4) dodać jeszcze pkt 5) o treści: „5) wzmiankę o pouczeniu przez notariusza o treści art.10914 Kodeksu cywilnego”.
21.	SNRP	Art. 34 pkt 5)	Art. 95zp pkt 3) – Z cytowanego przepisu nie wynika, o którego notariusza chodzi; sporządzającego pełnomocnictwo czy protokół? Czy obu? Postulujemy doprecyzowanie tego przepisu.
22.	SNRP	Art. 34 pkt 5)	Art. 95zp pkt 6) – wprowadzenie adresu e-mail jest niezrozumiałe (pytanie: czy nie powinno być adresu do e-doręczeń [o ile pełnomocnik posiada]); Ponadto przy okazji konstrukcji tego przepisu nie uregulowano kwestii ewentualnej zmiany danych wcześniej podanych. Skoro do umieszczenia danych w Rejestrze wymagane jest sporządzenie protokołu, a dane te są publiczne, należy wprowadzić procedurę aktualizacji tych danych, ich usuwania (np. śmierci osoby wspieranej), terminu na dokonanie zmian, formy sporządzenia dokumentu wprowadzającego zmiany do rejestru, skutków nie wprowadzenia zmian przez pełnomocnika rejestrowego, itp.
23.	SNRP	Art. 34 pkt 5)	Art. 95zs – w art. 95zs. § 2 Prawa o notariacie ZG SNRP postuluje wykreślenie wyrazów: „ <i>W przypadku warunków technicznych umożliwiających przekazywanie informacji za pośrednictwem systemu teleinformatycznego z urzędu</i> ”. Projektowane regulacje zakładają konieczność integracji Rejestrów Notarialnych z rejestrem PESEL oraz Krajowym Rejestrem Karnym. Warunkowy zapis wskazany w projekcie ustawy powoduje niemożność wywiązania się przez Krajową Radę Notarialną z obowiązku weryfikacji przesłanki wygaśnięcia umocowania pełnomocnika rejestrowanego. Nie jest wystarczające rozwiązanie polegające na korzystaniu z danych na podstawie art. 19 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym. Trudno sobie bowiem wyobrazić, że Krajowa Rada Notarialna będzie cyklicznie (w jakich odstępach czasu –

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
			codziennie?) wysyłać zapytania do KRK odnośnie wszystkich pełnomocników rejestrowanych. Wszak to na Prezesie Krajowej Rady Notarialnej, co ponownie podkreślamy, spoczywa obowiązek zapewnienia zgodności danych zgromadzonych w Rejestrze Pełnomocnictw ze stanem faktycznym. Pomysł taki – jako nieracjonalny należy odrzucić i wdrożyć działania niezbędne do uruchomienia połączenia informatycznego pomiędzy Rejestrami a KRK w terminie do dnia wejścia w życie Ustawy.
24.	SNRP	Art. 34 pkt 5)	Art. 95zt – Obecne przepisy nie umożliwiają wydania wypisu sądowi lub prokuratorowi w formie elektronicznej; jeśli w przyszłości taka możliwość nastąpi nie ma potrzeby regulowania takiej możliwości odrębnie, gdyż wydanie wypisu w formie elektronicznej będą normowały przepisy Prawa o notariacie dotyczące wypisów.
25.	SNRP	Art. 34 pkt 5)	<p>Art. 95zu - Brak jest informacji co to będą za dokumenty, które usuwa się po 10 latach od ich otrzymania. Wykładnia systemowa tego przepisu – z uwagi na odniesienie do art. 90 Prawa o notariacie, w którym jest odniesienie do obowiązków notariusza (dokumenty obejmujące dokonane czynności notarialne notariusz przekazuje na przechowanie do archiwum ksiąg wieczystych właściwego sądu rejonowego po upływie 10 lat od ich sporządzenia lub z chwilą zaprzestania prowadzenia działalności kancelarii) prowadzi do konstatacji, że pomimo użycia bezosobowej formy „usuwa się” przepis ten jest kierowany do notariusza. Praktyka notarialna pokazuje, że brak jest w takim przypadku dokumentów, które nie są objęte normą określoną w art. 90. Wobec czego niezbędnym byłoby, gdyby projektodawca sprecyzował o jakie dokumenty chodzi oraz wskazał procedurę usuwania tych dokumentów.</p> <p>Na marginesie pragniemy dodać, że Projektodawca nie odniósł się do sytuacji, gdy notariusz zostaje odwołany z pełnionej funkcji przed upływem 10 lat od sporządzenia protokołu poświadczenia pełnomocnictwa i tym samym rejestracji</p>

Lp	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi
			w Rejestrze Pełnomocnictw danego protokołu, i w związku z tym odwołaniem przekazuje do właściwego sądu wszystkie oryginały aktów notarialnych i aktów poświadczenia dziedziczenia oraz zdejmuje księgi notarialne. Co się dzieje z dokumentami, o których mowa w cytowanym przepisie? Kto je usuwa i w jaki sposób? Czy kogoś należy zawiadomić o tym fakcie? Na te pytania brak odpowiedzi w Ustawie. Podkreślić należy, że obecnie obowiązujące przepisy nie wspominają o jakichkolwiek dokumentach dodatkowych, które w związku z dokonywanymi czynnościami notariusz gromadzi oraz o usuwaniu jakichkolwiek dokumentów, tym bardziej dodatkowych to wprowadzenie proponowanego zapisu jest niezrozumiałe, a zdaniem ZGSNRP zbędne i dlatego postulujemy jego usunięcie.
26.	SNRP	Art. 37 pkt 1)	Aby uczynić zadość obowiązkowi wskazanemu w art. 21e ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym notariusz musiałby najpierw mieć dostęp do informacji, o których mowa w tym przepisie. Nie jest przy tym problemem niemożność przekazania informacji z przyczyn technicznych, a problemem jest brak informacji w ogóle na temat podmiotów wskazanych w pkt 1) i 2) tej ustawy. Wydaje się, że wysyłanie „w ciemno” co do zasady każdego protokołu poświadczenia pełnomocnictwa rejestrowanego do KRS byłoby nadużyciem tajemnicy notarialnej i ochrony danych osobowych.

Izabella Soroko - Borska

Członek Zarządu

W imieniu Zarządu Głównego

Anna Dańko – Roesler

Prezes Zarządu